

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010192
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2015, v trestnej veci obžalovaného E. V., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 14.1.2015 sp.zn. 1 T 35/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. V..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. 1 T 35/2014 zo dňa 14.1.2015 bol obžalovaný E. V. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák. spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že spoločne s odsúdenými H. F., Z. D. a F.R. D.

dňa 1. júna 2013, v čase okolo 02.30 hod., v D., na L. X., pred barom A., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, fyzicky napadli K. D. takým spôsobom, že obžalovaný E.Á. V. alebo Z. D. raz udrel päšťou do ľavej časti hlavy K. D., načo tento spadol na zem, kde ho obžalovaní E. V. a Z. D. udierali do hlavy a kopali do oblasti brucha a hrudníka, potom čo sa K. D. postavil, tak ho opätovne obžalovaný E. V. najmenej trikrát udrel päšťou do tváre, následne počas vzájomného zápasenia K. D. s obžalovaným H. F. obaja spadli na zem, kde ho obžalovaný H. F. najmenej dvakrát udrel päšťou do oblasti tváre, pričom obžalovaní Z. D., E. V. a F. D. ho kopali do oblasti plochy brucha, chrbta, pravého i ľavého boku a následne, keď už K. D. odchádzal smerom ku schodom ku Slovenskej sporiteľni, i tam ho obžalovaný H. F. opätovne zvalil na zem, kde ho spolu s obžalovaným Z. D. kopali do celého tela, čím mu spôsobili viacpočetné pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre a obojstranne s krvnými podliatinami okolo oboch očí a v lícných oblastiach obojstranne s drobnými odreninami, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v oblasti koreňa nosa, pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej spánkovo - záhlavovej oblasti s tržnou ranou, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele, otras mozgu ľahkého stupňa, viacpočetné pomliaždeniny na ľavej strane hrudníka, pomliaždenie brušnej steny, odreniny na oboch lakťoch a odreniny na oboch kolenách s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 21 dní.

Za to mu súd podľa § 364 ods.1 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 36 písm.j/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. obžalovanému výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Okresný súd podľa § 287 ods.1 Tr.por. zviazal obžalovaného a odsúdených zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému K. D., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom D., L. X. č. XXX/XX škodu vo výške 2.093,- € z titulu bolestného.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného E. V.. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Dušana Hudáka. V odôvodnení odvolania v podstate namietal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku s tým, že zo žalovaného trestného činu sa cítil byť nevinným. Poukázal najmä na rozpory vo výpovediach svedkyne H. R., ktorá nevedela presne uviesť, akým spôsobom bol poškodený napadnutý. Zároveň v podanom odvolaní, ktoré bolo obsiahnuté v rozsahu siedmych strán konštatoval, že súd v podstatných okolnostiach prípadu nevenoval pozornosť pri vyhodnocovaní zabezpečených dôkazov. V tejto súvislosti zvýraznil najmä výpoveď povereného policajta na hlavnom pojednávaní, ktorý danú vec objasňoval. Podiel jeho trestnej činnosti nebol v žiadnom prípade zadokumentovaný, a preto bol toho názoru, že odvolací súd by mal napadnutý rozsudok zrušiť v zmysle ustanovenia § 321 ods.1 písm.b/, c/ Tr.por. a oslobodiť ho spod podanej obžaloby podľa § 285 písm.a/ Tr.por.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania, navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a spod podanej obžaloby ho oslobodiť.

Intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla podané odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania krajský súd zvýrazňuje, že v prospech obžalovaného v trestnom stíhaní svedčili výpovede spoluobžalovaných, ktorí sa v ďalšom konaní vzdali možnosti podať opravný prostriedok proti odsudzujúcemu rozsudku. Sám obžalovaný spáchanie trestného činu poprel a uviedol, že je nevinný.

V neprospech obžalovaného svedčili výpovede poškodeného, ako i zainteresovaných svedkov, ktorí boli priamymi účastníkmi stíhaného trestného konania. Medzi zásadný dôkaz trestného konania v uvedenom prípade je možné zaradiť výpoveď poškodeného, ktorý podrobným spôsobom opísal spôsob svojho napadnutia v inkriminovanom čase. Jeho výpoveď bola potvrdená dôkazmi, ktoré spočívali vo svedeckej výpovedi G. R., J. J., Š. Ž., ako i H. R.. Z týchto výpovedí v podstate vyplynul záver, že obžalovaný spoločne s Z. D. v úvode konfliktu napadli poškodeného a spôsobili mu zranenia uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Podľa vyjadrení a výpovedí ďalších spoluobžalovaných, ktorí sa vzdali možnosti podať opravný prostriedok, bolo zrejmé, že obžalovaný a poškodený skutočne dospeli k fyzickému kontaktu, ktorý vyústil do napadnutia. Poškodený a svedkovia pochádzajúci z jeho rodinného prostredia uviedli, že to bol práve obžalovaný E.Á. V., ktorý ho napadol a neskôr mu spôsobil fyzické zranenia.

V predmetnom trestnom konaní boli zabezpečené viaceré listinné dôkazy, ktoré dokumentovali spáchanie stíhaného trestného činu. Medzi tieto listinné dôkazy patrili najmä prvotná lekárska správa o ošetrení poškodeného, ako i znalecký posudok znalca z odboru chirurgie. V zmysle uvedeného znaleckého posudku bolo ustálené, že poškodený mohol utpieť zranenia tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi a mechanizmus a spôsob zranenia zodpovedá jej výpovednej hodnote. Lekárska správa z prvotného ošetrenia zároveň ako listinný dôkaz dokumentovala, že obžalovaný bol v čase napadnutia ošetrený a zároveň hospitalizovaný.

Za takejto dôkaznej situácie Krajský súd v Košiciach nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Druhostupňový súd nezistil ani pochybenia procesného charakteru, ktorý by mali za následok nepoužiteľnosť zabezpečených svedeckých výpovedí, resp. výsledkov znaleckého dokazovania. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods.12 Tr.por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Výpovede svedkov potvrdzujúce napadnutie poškodeného obžalovaným sa vzhľadom na sled udalostí aj ich časový rozostup javili krajskému súdu ako vierohodné a reálne dokumentujúce priebeh celého konfliktu. Krajský súd vzhľadom na výsledky dokazovania ustálil, že to bol práve obžalovaný E. V., ktorý spoločne s inými osobami napadol poškodeného, pričom poškodený nemal reálny dôvod na iniciovanie vzniku konfliktu. Naopak obžalovaný po prvotnom nedorozumení privolať na miesto činu ďalšie osoby, ktoré boli za žalovaný trestný čin aj právoplatne odsúdené.

Vzhľadom na tieto okolnosti krajský súd zaujal právny názor, v zmysle ktorého obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky žalovaných trestných činov, a preto vo výroku o uznanej vine považoval napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a dôvodný.

Za zákonný a dôvodný považoval druhostupňový súd napadnutý rozsudok okresného súdu aj vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Uložený trest zohľadnil všeobecné zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr.zák. a jeho podmiennečné odloženie zodpovedá ustanoveniu § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. Určená skúšobná doba podmiennečného odkladu jeho výkonu v trvaní 18 mesiacov je v súlade s ustanovením § 50 ods.1 Tr.zák.

V ďalších neuvedených podrobnostiach odôvodnenia svojho rozhodnutia krajský súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj v celom rozsahu osvojil.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Košiciach odvolanie obžalovaného E. V. zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.